

## ПИТАННЯ ГАРМОНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ УКРАЇНИ

Національна академія внутрішніх справ  
Солом'янська площа, 1, 02000, Київ, Україна  
E-mail: o.f.petrychenko@gmail.com

**Мета:** у статті аналізуються проблемні аспекти гармонізації статті 258 Кримінального кодексу України з міжнародними нормативно-правовими актами, виявляються недоліки диспозиції цієї статті, причини та умови їх виникнення. **Методи дослідження:** у роботі використано діалектичний метод пізнання, загальнонаукові та спеціальні методи. **Результати:** запропонована нова редакція статті 258 Кримінального кодексу України. **Обговорення:** пошук шляхів удосконалення імплементації положень міжнародно-правових актів у Кримінальному кодексі України.

**Ключові слова:** тероризм; терористичний акт; акт тероризму; терористична діяльність; склад злочину; імплементація; гармонізація; міжнародно-правовий акт.

### Постановка проблеми та її актуальність.

Тероризм у різних формах проявів перетворився на одну з найнебезпечніших за своїми масштабами та наслідками соціально-негативну проблему, яку зазнала і Україна. До анексії Росією півострова Крим і початку війни на Донбасі Україна вкрай обмежено стикалася з тероризмом. Проте, за даними міжнародних експертів проекту The Global Terrorism Index у рейтингу терористичної загрози за 2017 р. Україна посіла перше місце серед європейських країн і 17 місце серед 163 країн світу [1, с. 12].

Сьогодні жодна держава не здатна протистояти тероризму одноосібно і тому нагальною є потреба активізації міжнародного співробітництва в цій сфері.

Крім того, однією із засад зовнішньої політики України відповідно до статті 11 Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» є забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі.

У Преамбулі Конституції України вже закріплено підтвердження європейської ідентич-

ності Українського народу, незворотність європейського та євроатлантичного курсу.

Розширення і поглиблення загроз міжнародного тероризму змушує світову спільноту шукати різні засоби і способи протидії цій глобальній загрозі. Сюди можна віднести і юридичний аспект, і нарощування потужності силових структур, і використання науково-технічних досягнень щодо запобігання терактів, пошук джерел по фінансуванню і створення матеріально-технічної бази антитерористичних організацій.

Однак, входження України в міжнародне співтовариство тягне за собою появу нових юридичних зобов'язань, у тому числі й створення належної законодавчої бази, спрямованої на протидію тероризму з врахуванням міжнародних нормативно-правових актів та світового досвіду їх застосування.

Так, після ратифікації Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму від 16 травня 2005 р., Законом України від 21 вересня 2006 р. № 170-V були внесені зміни і доповнення до Кримінального кодексу України (далі – КК України), згідно з якими частини 4 і 5 ст. 258 (Терористичний акт) було виключено та до-

повнено Кодекс України ст.ст. 258-1 (Втягнення у вчинення терористичного акту), 258-2 (Публічні заклики до вчинення терористичного акту), 258-3 (Створення терористичної групи чи терористичної організації), 258-4 (Сприяння вчиненню терористичного акту), ст. 285-5 (Фінансування тероризму).

Слід зауважити, що 28 жовтня 2015 р. від імені України був підписаний Додатковий протокол до цієї Конвенції. 15 квітня 2019 р. був поданий на розгляд до Парламенту проект Закону № 0221 «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму».

Одночасно, з метою імплементації Додаткового протоколу у національне законодавство України до Парламенту був поданий проект Закону № 10232 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з ратифікацією Додаткового протоколу до Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму», яким запропоновано доповнити Кримінальний кодекс України ст. 258-6 (Проходження навчання тероризму) і ст. 258-7 (Виїзд з України та в'їзд в Україну з терористичною метою). Хоча на сьогодні вказані проекти Законів про ратифікацію та щодо внесення змін до Кримінального кодексу України та інших законодавчих актів відкликані, але враховуючи їх актуальність, можна не сумніватись про їх наступне подання на розгляд до Верховної Ради України.

З аналізу ж вказаних чинних статей КК України можна дійти до висновку, що ст.ст. 258-1 – 258-5 КК України, враховуючи використання у них терміну «терористичний акт», фактично «обслуговують» базовий склад злочину, передбачений ст. 258 КК України [2, с. 62].

Наголосимо, що терористичний акт є одним із найнебезпечніших злочинів проти громадської безпеки. Причому, терористичний акт складно укладається в рамки звичних правових критеріїв, оскільки володіє внутрішньою здатністю породжувати суперечності в юридичних і політичних оцінках, що значно ослабляє міжнародно-правову систему, яка йому протистоїть [3, с. 177]. Так, із зареєстрованих за майже 4 останні роки 5804 кримінальних про-

ваджень за статтею «терористичний акт», було покарано лише 15 осіб [4], що може також свідчити про недосконалість конструкції цієї статті та некоректність імплементації до складу цього злочину рекомендацій міжнародно-правових актів.

Зважаючи на це, питання щодо гармонізації кримінальної відповідальності за терористичний акт відповідно до міжнародних зобов'язань України є одним із найактуальніших і вимагає свого комплексного вирішення.

**Аналіз досліджень і публікацій.** За сучасних умов більшість науковців погоджуються з недосконалістю законодавчого формулювання ст. 258 КК України, яка встановлює відповідальність за вчинення терористичного акту.

В Україні питання відповідальності за терористичний акт активно розроблялись у роботах В.Ф. Антипенка, В.І. Борисова, В.О. Глушкова, В.С. Зеленецького, В.П. Ємельянова, А.Е. Ізетова, В.В. Крутова, В.Н. Кубальського, В.Я. Настюка, М.В. Семикіна, В.П. Тихого, О.В. Шамари та інших вчених, проте, на жаль, у їх працях не повною мірою або частково представлені положення щодо гармонізації ст. 258 Кримінального кодексу України з міжнародними нормативно-правовими актами, а отже ці питання потребують окремого і ретельного дослідження.

**Мета статті** – проаналізувати чинну ст. 258 КК України в частині відповідності міжнародно-правовим актам і встановлення відповідальності за вчинення терористичного акту та сформулювати на цій основі власні пропозиції щодо її удосконалення.

**Виклад основного матеріалу.** Терористичний акт є кримінально-караним діянням, відповідальність за яке передбачена ст. 258 КК України. Відповідно до цієї статті, під терористичним актом розуміється застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи

вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою [5, с. 867].

Родовим об'єктом цього злочину є суспільні відносини у сфері громадської безпеки. Безпосередній об'єкт – громадська безпека, а саме стан захищеності життєдіяльності людей. Додатковим безпосереднім об'єктом можуть виступати життя та здоров'я, власність.

Об'єктивна сторона злочину може проявитися у таких формах:

1) вчиненні загальнонебезпечних дій, а саме: застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків;

2) погрозі вчинення зазначених дій [5, с. 867].

Стосовно погрози, злочин вважається закінченим з моменту вчинення дії, тобто тут склад злочину є формальним. Однак, наявність у диспозиції наслідків у вигляді створення небезпеки для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків вказує на те, що злочин є закінченим саме з моменту настання таких наслідків [6, с. 714].

У юридичній літературі вказується, що склад злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258 КК України, – формальний, тобто злочин вважається закінченим з моменту вчинення вищевказаних дій.

Склад злочину, передбаченого ч. 2 ст. 258 КК України, в залежності від кваліфікуючої ознаки, може бути як формальним, так і матеріальним, а по ч. 3 – склад злочину є матеріальним, тобто настає з моменту закінчення вказаних наслідків [7, с. 218].

Суб'єктивна сторона терористичного акту характеризується прямим умислом і хоча б однією спеціальною метою, зазначеною в диспозиції до ч. 1 ст. 258 КК України:

а) порушення громадської безпеки, залякування населення;

б) провокація воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення;

в) вплив на прийняття рішень чи вчиненні або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами;

г) привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терористи) [5, с. 867].

Суб'єктом цього злочину є фізична осудна особа, яка досягла 14-річного віку.

Також ст. 258 КК України містить заохочувальну норму, згідно з якою особа звільняється від кримінальної відповідальності за всі раніше виконанні підготовчі дії. Ці дії не враховуються при оцінці повторності злочину, а також як обставина, яка обтяжує відповідальність при призначенні покарання за знову вчинений тероризм. Підставою звільнення особи від кримінальної відповідальності за злочин, передбачений ч. 1 ст. 258 КК України в частині погрози вчинення терористичного акту є своєчасне попередження правоохоронних органів про акт тероризму, який готується, сприяння його припиненню або розкриттю до повідомлення такій особі про підозру, якщо в її діях відсутні ознаки складу іншого злочину.

Крім того, для звільнення від кримінальної відповідальності необхідно ще й те, щоб злочин вдалося попередити. Причому попередження злочину повинно бути добровільним. Особа має усвідомлювати реальну можливість продовжувати злочинні дії.

Попередження повинне бути своєчасним, тобто у правоохоронних органів повинен бути час для того, щоб вони могли попередити акт тероризму, який готується. Якщо ж таке попередження настало вже після терористичного акту, то говорити про застосування заохочувальної норми не можна [8, с. 314].

Вже при суто зовнішньому сприйнятті цього складу злочину звертає на себе увагу його очевидна громіздкість і перевантаженість цілком зайвими фразами, що лише деталізують певні

положення цієї статті закону. Але цьому складу злочину притаманні й більш суттєві недоліки.

Як зазначається в юридичній літературі рядом учених, основний недолік складу злочину, передбаченого ст. 258 КК України, полягає в тому, що в ньому як залякування населення і здійснення впливу передбачаються не у взаємозв'язку, а в альтернативному порядку. За змістом складу терористичного акту виходить, що можливий тероризм із залякуванням населення, але без мети впливу на когось, так само як із впливом на когось, але без залякування населення. Тому в складі злочину, який передбачає відповідальність за терористичний акт, залякування населення має бути передбачено не як альтернативна, а як пов'язувальна ознака, бо без залякування населення і мети впливу на когось тероризм неможливий [2, с. 51; 6, с. 715; 9, с. 92].

Також пропонується усунути низку недоліків технічного характеру, пов'язаних із зайвою деталізацією, зокрема вказівкою на «порушення громадської безпеки», оскільки ст. 258 КК України і так міститься у розділі IX Особливої частини КК, який має назву «Злочини проти громадської безпеки». Отже, цілком зрозуміло, що громадська безпека визнається основним об'єктом усіх злочинів, ознаки яких передбачені в цьому розділі.

Зайвою вбачається вказівка на «провокації воєнного характеру, міжнародне ускладнення», оскільки ці обставини мають значення для терористів не як самоціль, а як засіб досягнення мети «впливу» [2, с. 53].

Також вважається недоцільним зазначення такої мети терористичного акту, як «привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста)», оскільки будь-яке привернення уваги громадськості терористи здійснюють лише для впливу на когось, хто може врахувати і задовольнити інтереси терористів. Непотрібним є також і припис щодо застосування зброї, оскільки це має місце в багатьох інших складах злочинів і не характеризує терористичне діяння як таке [2, с. 51-53].

Суттєвим недоліком диспозиції ст. 258 КК України, на яку вказує цілий ряд вчених, є

використання у цій статті вузького поняття «терористичний акт», оскільки не відповідає понятійному апарату, що використовується в тексті Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму 2006 року, а також у Додатковому протоколі до цієї Конвенції [6, с. 715; 9, с. 95].

Звертаємо увагу, що відповідно до статті 1 цієї Конвенції, термін «терористичний злочин» означає будь-який із злочинів, викладених і визначених в одному з наступних договорів:

1. Конвенція про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден, підписана в Гаазі 16 грудня 1970 р.

2. Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації, укладена в Монреалі 23 вересня 1971 р.

3. Конвенція про запобігання та покарання злочинів проти осіб, які користуються міжнародним захистом, у тому числі дипломатичних агентів, прийнята в Нью-Йорку 14 грудня 1973 р.

4. Міжнародна конвенція про боротьбу із захопленням заручників, прийнята в Нью-Йорку 17 грудня 1979 р.

5. Конвенція про фізичний захист ядерного матеріалу, прийнята у Відні 3 березня 1980 р.

6. Протокол про боротьбу з незаконними актами насильства в аеропортах, які обслуговують міжнародну цивільну авіацію, укладений у Монреалі 24 лютого 1988 р.

7. Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства, укладена в Римі 10 березня 1988 р.

8. Протокол про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки стаціонарних платформ, розташованих на континентальному шельфі, укладений у Римі 10 березня 1988 р.

9. Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом, прийнята в Нью-Йорку 15 грудня 1997 р.

10. Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму, прийнята в Нью-Йорку 9 грудня 1999 р.

Отже, в ст. 258 КК України не враховано, що міжнародне визначення терористичного акту включає ознаки вчинення не тільки вибухів,

підпалів та інших загально небезпечних діянь, які визначені у диспозиції цієї статті, але і будь-яких інших суспільно небезпечних діянь, спрямованих на залякування населення, тобто вчинення будь-якого злочину терористичної спрямованості.

З огляду на те, що в преамбулі вищенаведеної Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму 2006, преамбулі Міжнародної конвенції про боротьбу з актами ядерного тероризму [10] застосовується термін «акт тероризму», можна погодитись із В.П. Ємельяновим, який пропонує використовувати саме цей термін замість терміну «терористичний акт».

Цей вчений виступає за формулювання у КК України базового складу терористичних злочинів під назвою «Акт тероризму» з таким змістом диспозиції статті: «Акт тероризму, тобто вчинення або погроза вчинення вибуху, підпалу, отруєнь, затоплень, посягання на життя, викрадення людини, захоплення заручника, транспортного засобу, установ, підприємств, радіоактивних матеріалів або інших суспільно небезпечних діянь, що спрямовані на залякування населення з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади України чи інших держав, міжнародними організаціями, об'єднаннями громадян, фізичними або юридичними особами» [2, с. 42, с. 65].

Проте, на наш погляд, запропонована редакція диспозиції статті, яка має замінити ст. 258 КК, у деяких аспектах викликає сумнів.

Так, вказана диспозиція перевантажена переліком насильницьких дій, які можуть бути віднесені до актів тероризму: «вибуху, підпалу, отруєнь, затоплень, посягання на життя, викрадення людини, захоплення заручника, транспортного засобу, установ, підприємств, радіоактивних матеріалів тощо».

Тому вважаємо за доцільне погодитись із В.Н. Кубальським, який, аналізуючи чинну редакцію ст. 258 КК України, вказує, що навряд чи викликає сумніви твердження про те, що сам по собі терористичний акт може і не супроводжуватися вибухами, підпалами чи іншими подібними діями і звичайно, не вичерпується ними (на основі дослідження антитерористич-

ного законодавства різних держав у частині, що встановлює, які діяння відносять до терористичних, автор аргументовано визначає, що основним критерієм відмежування терористичних злочинних діянь від нетерористичних виступає наявність терористичних цілей) [11, с. 159].

Отже, вважаємо, що у диспозиції складу злочину «акт тероризму» доцільно зазначити його суттєві ознаки і цілі: «суспільно небезпечні насильницькі діяння, що спрямовані на залякування населення з метою впливу ...»

Крім того, у запропонованій диспозиції складу злочину «акт тероризму» доцільно врахувати ґрунтовні зауваження О.О. Дудорова та Д.О. Калмикова про те, що вбачається не виправданим встановлення однакового покарання як за власне терористичний акт, так і за погрозу його вчинення [12, с. 181].

Зауважимо, що сам В.П. Ємельянов [13] вказував, що «акт тероризму» на відміну від «терористичного акту», може бути вчинений не лише через насильницькі дії, а й через погрозу їх застосування. За таких умов шкода, яка може бути заподіяна (вбивство, отруєння, вибухи і т. ін.), існує потенційно і може не настати. Поняття ж терористичного акту, як обов'язкового елемента, передбачає настання відповідних наслідків.

Таким чином, слід погодитись із тими дослідниками, які пропонують відокремити погрозу здійснення насильницьких дій з терористичною метою від погрози здійснення цих дій, оскільки їх суспільна безпека менше здійснення самих терористичних актів [6, с. 715; 14].

З огляду на сучасні події в Україні, в науковому плані, цікавою є думка П.Д. Біленчука щодо доцільності розмежування терористичних актів у залежності від їх вчинення в мирний і воєнний час [15, с. 362].

Вважаємо, що суспільна безпека терористичних актів (актів тероризму) суттєво зростає в умовах особливого періоду та воєнного стану у порівнянні з періодом мирного часу. На користь цієї думки свідчить внесення змін до ст.ст. 402-405, 407-411, 413, 418-421, 425, 426, 428, 435 КК України щодо підсилення кримінальної відповідальності за злочини, що

скоєні під час дії особливого періоду і воєнного стану.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про оборону України» «особливий період» – період, що настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій. «Воєнний стан» – це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення національної безпеки, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

З огляду на зазначене, вважаємо за доцільне, скоєння вказаного злочину під час дії вищезазначених правових режимів віднести до кваліфікуючих та особливо кваліфікуючих ознак злочину.

Крім того, з огляду на практику визначення розміру матеріальної шкоди в примітках до окремих статей (див. ст.ст. 188-1, 192, 197-1, 222-1, 223-3, 232-1, 289, 361 КК України) вбачається логічним доповнити ст. 258 КК «Приміткою», де визнати значною майновою шкодою «розмір суми грошей, вартість майна чи вигід майнового характеру, що перевищує тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» [14].

**Висновки.** Зважаючи на вищевикладене, вважаємо, що назву ст. 258 КК України доцільно замінити на «Акт тероризму», а диспозицію викласти в такій редакції: «Умисне вчинення суспільно небезпечного діяння, що створює небезпеку для життя чи здоров'я людини або загрозу настання інших тяжких наслідків і спрямоване на залякування населення з метою впли-

ву на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи місцевого самоврядування України, інших держав, міжнародними організаціями, об'єднаннями громадян, фізичними або юридичними особами».

Доповнити вказану статтю частиною 2 у наступній редакції: «Погроза вчинення дій, передбачених частиною першою цієї статті». Частини 2, 3 та 6 ст. 258 КК України перейменувати на частини 3, 6 і 7 відповідно.

Кваліфікований вид цього складу злочину (частина 3) викласти в редакції: «дії передбачені частиною першою цієї статті вчинені повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до заподіяння значної шкоди чи інших тяжких наслідків, або вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, ...».

Особливо кваліфікований вид складу злочину (частина б) викласти в такій редакції: «дії, передбачені частинами першою або третьою цієї статті, що призвели до загибелі людини або вчинені в умовах воєнного стану ...».

Крім того, доцільно доповнити вказану статтю приміткою 1 наступного змісту: «Значною майновою шкодою у частині 3 цієї статті визнається розмір суми грошей, вартість майна чи вигід майнового характеру, що перевищує тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

### *Література*

1. Global Terrorism Index 2017. URL: <http://visionofhumanity.org/app/uploads/2017/11/> (Last accessed: 21.10.2018).
2. Ємельянов В.П. Антитерористичне законодавство: поняття, система, шляхи вдосконалення: монографія. Харків: Право, 2016. 88 с.
3. Форос А.В. Кримінально-правові ознаки терористичного акту. *Правова держава*. 2012. № 15. С. 177-182.
4. Особливості тероризму по-українському. *Урядовий кур'єр*. 13.01.2018. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/> (дата звернення: 05.01.2018).
5. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М.І. Мельника,

М.І. Хавронюка. 10-те вид., переробл. та допов. Київ: ВД «Дакор», 2018. 1360 с. <https://doi.org/10.32471/umj.1680-3051.126.129631>

6. Кривоконь Д.А. Щодо вдосконалення антитерористичного законодавства України. *Молодий вчений*. 2018. № 4 (56). С. 713-716.

7. Уголовное право Украины: Особенная часть: учебник / под ред. Е.Л. Стрельцова. Х.: Одиссей, 2009. 544 с.

8. Мохончук С.М. Звільнення від кримінальної відповідальності за тероризм. *Вісник університету внутрішніх справ*. 1999. Вип. 8. С. 313-315.

9. Євдокимов В.М. Кримінально-правова протидія терористичним злочинам. *Європейські перспективи*. 2014. № 4. С. 91-96.

10. Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму. URL: [http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995\\_d68](http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d68) (дата звернення: 27.12.2018).

11. Кубальський В.Н. Протидія терористичним злочинам за законодавством інших держав. *Часопис Київського університету права*. 2006. № 3. С. 154-160.

12. Дудоров О.О. Злочини про громадської безпеки, безпеки виробництва, безпеки руху та експлуатації транспорту: особливості кваліфікації. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2014. № 1. С. 176-189.

13. Террористический акт и акт терроризма: понятие, соотношение и разграничение. *Сейчас.ру*. URL: <https://www.lawmix.ru/comm/4966> (дата звернення: 14.11.2018).

14. Терещук М. Шляхи вдосконалення закону про кримінальну відповідальність за терористичний акт. Національний університет «Острозька академія». 19.05.2015. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2015/> (дата звернення: 03.01.2019).

15. Криміналістична тактика і методика розслідування окремих видів злочинів: навч. посіб. для студ. вищ. нав. закл. / П.Д. Біленчук, А.П. Гель, Г.С. Семаков. Київ: МАУП, 2007. 512 с.

## References

1. Global Terrorism Index 2017. URL: <http://visionofhumanity.org/app/uploads/2017/11/> (Last accessed: 21.10.2018).

2. Jemel'janov V.P. Antyterorystychnе zakonodavstvo: ponjattja, systema, shljahy vdoskonalennja: monografija. Harkiv: Pravo, 2016. 88 s.

3. Foros A.V. Kryminal'no-pravovi oznaky terorystychnogo aktu. *Pravova derzhava*. 2012. № 15. S. 177-182.

4. Osoblyvosti teroryzmu po-ukrai'ns'komu. *Urjadovyj kur'jer*. 13.01.2018. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/> (data zvernennja: 05.01.2018).

5. Naukovo-praktychnyj komentar Kryminal'nogo kodeksu Ukrai'ny / za red. M.I. Mel'nyka, M.I. Havronjuka. 10-te vyd., pererobl. ta dopov. Kyi'v: VD «Dakor», 2018. 1360 s.

6. Kryvokon' D.A. Shhodo vdoskonalennja antyterorystychnogo zakonodavstva Ukrai'ny. *Molodyj vchenyj*. 2018. № 4 (56). S. 713-716.

7. Ugolovnoe pravo Ukrainy: Osobennaja chast': uchebnik / pod red. E.L. Strel'cova. H.: Odissej, 2009. 544 s.

8. Mohonchuk S.M. Zvil'ennja vid kryminal'noi' vidpovidal'nosti za teroryzm. *Visnyk universytetu vnutrishnih sprav*. 1999. Vyp. 8. S. 313-315.

9. Jevdokymov V.M. Kryminal'no-pravova protydija terorystychnym zlochynam. *Jevropejs'ki perspektyvy*. 2014. № 4. S. 91-96.

10. Mizhnarodna konvencija pro borot'bu z aktamy jadernogo teroryzmu. URL: [http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995\\_d68](http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d68) (data zvernennja: 27.12.2018).

11. Kubal's'kyj V.N. Protydija terorystychnym zlochynam za zakonodavstvom inshyh derzhav. *Chasopys Kyi'vs'kogo universytetu prava*. 2006. № 3. S. 154-160.

12. Dudorov O.O. Zlochyny pro gromads'koi' bezpeky, bezpeky vyrobnyctva, bezpeky ruhu ta ekspluatacij' transportu: osoblyvosti kvalifikacij'. *Visnyk Asociacij' kryminal'nogo prava Ukrai'ny*. 2014. № 1. S. 176-189.

13. Terroristicheskij akt i akt terrorizma: ponjatje, sootnoshenie i razgranichenie. *Sejchas.ru*.

Петриченко О. П.

URL: <https://www.lawmix.ru/comm/4966> (data zvernennja: 14.11.2018).

14. Tereshhuk M. Shljahy vdoskonalennja zakonu pro kryminal'nu vidpovidal'nist' za terorystychnyj akt. Nacional'nyj universytet «Ostroz'ka akademija». 19.05.2015. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2015/> (data zvernennja: 03.01.2019).

15. Kryminalistychna taktyka i metodyka rozsliduvannja okremyh vydiv zlochyniv: navch. posib. dlja stud. vyssh. nav. zakl. / P.D. Bilenchuk, A.P. Gel', G.S. Semakov. Kyi'v: MAUP, 2007. 512 s.

O. Petrychenko

**QUESTION OF HARMONIZATION OF CRIMINAL LIABILITY FOR THE TERRORIST ACTION UNDER THE INTERNATIONAL CONTRIBUTIONS OF UKRAINE**

National Academy of Internal Affairs  
Solomenska square, 1, 02200, Kyiv, Ukraine  
E-mail: o.f.petrychenko@gmail.com

**Purpose:** the article analyzes the problematic aspects of the harmonization of Article 258 of the Criminal Code of Ukraine with international normative-legal acts, reveals the disadvantages of the disposition of this article, the reasons and conditions for their occurrence. **Methods of research:** in the work the dialectical method of cognition, general scientific and special methods was used. **Results:** a new version of Article 258 of the Criminal Code of Ukraine was proposed. The statistics and experience of the application of this article in practice are shown, emphasizing the urgency of creating the legal grounds for counteracting terrorism in modern conditions.

The article analyzes the crime provided for in Article 258 of the Criminal Code of Ukraine, the subject and object, the objective and subjective aspect.

The disadvantages of disposition of this article, reasons and conditions of their occurrence are revealed. First of all, emphasis was placed on overloading the disposition of Article 258 of the Criminal Code of Ukraine with superfluous phrases and details.

Secondly, it is indicated on the mistaken use of alternative signs of such crime as intimidation of the population and influence.

Separately, attention is drawn to the unsuccessful use of the term «terrorist act» in Article 258 of the Criminal Code of Ukraine. The discrepancy between this term and the terminology used in the Convention and the Additional Protocol to it is proved. The expediency of replacing this term with others is substantiated - an «act of terrorism». The proposals of some scientists concerning the improvement of this article are analyzed. The expediency of demarcation of terrorist acts depending on their commission in peacetime and in wartime is substantiated. It is proposed to supplement the article with a note where to define «significant property damage». **Discussion:** search for ways to improve the implementation of the provisions of international legal acts in the Criminal Code of Ukraine.

**Keywords:** terrorism; terrorist act; act of terrorism; terrorist activity; crime; implementation; harmonization; international legal act.